

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca Sędzia Sądu Rejonowego Agata Gronkiewicz

Protokolant sekretarz Kinga Kamińska-Niedziela

po rozpoznaniu w dniu 31.05.2016 roku w Starogardzie Gd.

sprawy z powództwa małoletniej N. B. zastępowanej przez matkę K. A.

przeciwko M. B. (1)

o alimenty

I. Zasądza od pozwanego M. B. (1) na rzecz małoletniej powódki N. B. kwotę 2500/dwutysiącepięćset/zł, płatną do rąk matki małoletniej powódki K. A. tytułem alimentów za okres od dnia 07.08.2015r. do dnia 31.05.2016r.

II. Zasądza od pozwanego M. B. (1) na rzecz małoletniej powódki N. B. tytułem alimentów kwotę po 700/siedemset/zł miesięcznie, płatną do rąk matki małoletniej powódki K. A. do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty, poczynając od dnia 01.06.2016r. do dnia 31.08.2016r.

III. Zasądza od pozwanego M. B. (1) na rzecz małoletniej powódki N. B. tytułem alimentów kwotę po 750/siedemsetpięćdziesiąt/zł miesięcznie, płatną do rąk matki małoletniej powódki K. A. do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty, poczynając od dnia 01.09.2016r.

IV. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

V. Zasądza od pozwanego M. B. (1) na rzecz K. A. kwotę 500 /pięćset/ zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i odstępuje od obciążania pozwanego M. B. (1) kosztami procesu w pozostałym zakresie.

VI. Wyrokowi w pkt I, II i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka - N. B., reprezentowana przez matkę - K. A. pozwem skierowanym przeciwko ojcu - M. B. (1) domagała się zasądzenia na jej rzecz alimentów w kwocie 900 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10-tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek raty, poczynając od dnia wniesienia pozwu (k 80). W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki podała, że koszt utrzymania N. B. wynosi ponad 1.728 zł miesięcznie, gdyż za samo przedszkole płaci ona 870 zł miesięcznie.

Powódka wniosła również o zabezpieczenie roszczenia o alimenty na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania na jej rzecz kwoty po 700 zł miesięcznie tytułem alimentów, płatnych do rąk matki K. A..

Postanowieniem tut. Sądu z dnia 24.08.2015 r. udzielono na czas trwania procesu zabezpieczenia w ten sposób, że zobowiązano M. B. (1) do uiszczania na rzecz małoletniej powódki kwoty po 500 zł miesięcznie tytułem alimentów- poczynszy od 1 września 2015 r.

Pozwany, w ostatecznie sprecyzowanym stanowisku wyraził zgodę na uiszczanie tytułem alimentów na rzecz powódki kwoty po 650 zł miesięcznie (k. 81).

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Małoletnia N. B. urodzona w dniu (...) jest córką M. B. (1) i K. A..

dowód: -skrócony odpis aktu urodzenia k. 6

K. A. wraz z pozwanym pozostawali w nieformalnym związku przez okres około 5 lat, rozstali się w marcu 2015 r.

Kiedy strony pozostawały w związku pozwany przekazywał K. A. na utrzymanie rodziny znaczne kwoty, m.in. w sierpniu 2014 r. przekazał matce powódki kwotę 4.700 zł, natomiast we wrześniu 2014 r. - kwotę 5.400 zł.

Aktualnie K. A. mieszka wraz z małoletnią córką u swoich rodziców. W mieszkaniu tym oprócz wyżej wymienionych zamieszkuje również niepełnosprawny brat K. A. oraz jej siostra (łącznie 6 osób).

Ojciec K. A. pracuje, a jej matka jest na emeryturze i opiekuje się chorym na lekoodporną padaczkę synem oraz małoletnią N., w czasie gdy K. A. jest w pracy.

Koszt opłat związanych z zajmowanym mieszkaniem wynosi ok. 1.311 zł miesięcznie, co daje kwotę ok. 218 zł na osobę.

Małoletnia powódka ma niespełna 5 lat, od września 2016 r. będzie uczęszczała do publicznego przedszkola, do którego została już przyjęta. Koszt utrzymania małoletniej powódki to kwota ok. 900- 1.000 zł miesięcznie. Na powyższą sumę składa się koszt wyżywienia - 400 zł, zakupu ubrań - 100 zł, środków higieny oraz leków- 100 zł , rozrywki - 50 zł, wydatków na mieszkanie - 218 zł, a od września 2016 r. dodatkowo koszt przedszkola - 100 zł.

Matka małoletniej powódki - K. A. pracuje na umowę zlecenie i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1.300 netto miesięcznie. Od 22.01.2015 r. zatrudniona jest również na umowę zlecenia w firmie (...) Sp. z o.o. sp. k. w L.. - jednakże od momentu zatrudnienia nie uzyskała wynagrodzenia prowizyjnego z tytułu zawartej umowy. K. A. ma zobowiązanie kredytowe w wysokości 15.000 zł- miesięczna rata kredytu wynosi 368 zł. Koszt dojazdu K. A. do pracy wynosi 200 zł miesięcznie.

Pozwany M. B. (1) z zawodu jest elektromonterem, pracuje jako kierowca (...) wyjeżdża na 4 tygodnie za granicę w trasę, a potem przez 1 tydzień przebywa w Polsce. Średnie wynagrodzenie pozwanego (zawierającego pensję oraz diety) obliczone z 12 miesięcy wynosi ok. 6.200 zł netto. Pozwany w trasę zabiera ze sobą jedzenie z Polski za kwotę około 700 zł (przechowuje je w lodówce znajdującej się w (...)), które wystarcza mu na około 2 tygodnie. Pozostałą żywność kupuje za granicą za kwotę około 100 koron norweskich dziennie (około 50 zł). Łącznie pozwany wydaje na żywność za granicą około 700 zł miesięcznie (14 dni x 100 koron norweskich (50zł) =700 zł). Co 2 dni M. B. (1) korzysta w trasie z pryszniców, których koszt wynosi 30 koron norweskich (ok. 15 zł). Łącznie koszt korzystania pozwanego z pryszniców za granicą wynosi około 225 zł (15 pryszniców x 15 zł). Pozwany w (...) korzysta z Internetu za kwotę około 300 koron szwedzkich tj. około 150 zł.

Na miesięczny koszt utrzymania pozwanego składają się dodatkowo: koszt najmu mieszkania w Polsce- 800 zł, czynsz- 270 zł, opłaty- 130 zł, Internet- 80 zł, TV- 45 zł, telefon komórkowy- 120 zł, rata kredytu- 200 zł. Łącznie miesięczny koszt utrzymania pozwanego wynosi około 3.500 zł.

Za sierpień 2015 r. pozwany nie dokonał żadnej wpłaty z tytułu alimentów na córkę, a od września 2015 r. do maja 2016 r. M. B. (1) dokonywał regularnych wpłat alimentacyjnych w wysokości określonej w postanowieniu tut. Sądu z dnia 24.08.2015 r. w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia tj. 500 zł miesięcznie.

Pozwany spotyka się z małoletnią córką co cztery tygodnie, przez pięć kolejnych dni (w czasie gdy jest w Polsce), po godzinę dziennie, w obecności matki.

dowód: faktura k. 7, potwierdzenie przelewu k. 8-10, zaświadczenie k. 26, zeznania K. A. k. 29-31 i k. 79-80, k. 81, historia transakcji k. 35-36, k. 37-38, zaświadczenie k. 49, k. 67, k. 68, pismo k. 58, pismo i historia przelewów k. 59-61, zeznania świadka H. A. k. 69-71, zeznania świadka M. B. k. 78-79, zeznania M. B. (1) k. 80-81

Urzędy pracy w G., S., T. i G. nie dysponowały ofertami pracy z korzystniejszym wynagrodzeniem niż otrzymuje obecnie pozwany.

vide: informacje k. 44,54,62,63

Powyższy stan faktyczny Sąd oparł na dowodach z dokumentów prywatnych przedstawionych przez strony (paragonach, fakturach VAT, zaświadczeniach), które nie były wzajemnie przez strony kwestionowane, jak również nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Wysokość wynagrodzenia pozwanego Sąd ustalił w oparciu o nadesłaną przez jego pracodawcę historię przelewów (k. 59-61), z której wynika, że M. B. (1) poza pensją otrzymuje tzw. diety, które stanowią znaczną część jego wynagrodzenia.

Sąd uwzględnił opisane przez K. A. koszty utrzymania małoletniej. W ocenie Sądu były one przekonujące, zawierały kwoty utrzymania dziecka w wieku małoletniej powódki- nie budzące wątpliwości. Obliczając jednak uzasadniony koszt utrzymania małoletniej Sąd nie uwzględnił wszystkich opisanych przez matkę wydatków, część z nich uznając za wydatki nieuzasadnione. Powyższe tyczy się kosztu przedszkola w wysokości 870 zł miesięcznie. Matka małoletniej w toku postępowania sądowego przyznała, iż małoletnia ani razu nie była w przedszkolu, gdyż nie było jej na to stać. W związku z powyższym, Sąd nie uwzględnił powyższej kwoty do w/w wysokości i przyjął od września 2016 r. kwotę 100 zł za usprawiedliwiony koszt tytułem opłaty za przedszkole, gdyż małoletnia od września 2016 r. będzie uczęszczać do publicznego przedszkola, którego opłata miesięczna wynosi 100 zł.

Sąd dał wiarę pozwanemu odnośnie jego kosztów utrzymania, gdyż nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w części w jakiej podawał on, iż osiąga wynagrodzenie w wysokości 1.680 zł miesięcznie. Zauważyć trzeba, że w załączonej do akt historii przelewów pracodawcy pozwanego wynika, iż oprócz wynagrodzenia za pracę M. B. (1) otrzymuje również diety i łącznie wynagrodzenie pozwanego wynosi średnio około 6.200 zł netto miesięcznie. Sąd nie dał również wiary twierdzeniom powoda, iż diety, które otrzymuje w całości przeznacza na prysznice oraz wyżywienie za granicą, gdyż miesięczny koszt korzystania z pryszniców oraz zakupu żywności za granicą wynosi około 1.000 zł miesięcznie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka H. A. w zakresie sytuacji bytowej, osobistej, rodzinnej, majątkowej, zdrowotnej i mieszkaniowej powódki oraz jej matki.

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka M. B. (3) w zakresie sytuacji bytowej, osobistej, rodzinnej, majątkowej, zdrowotnej i mieszkaniowej pozwanego.

Zeznania świadków były w ocenie Sądu wiarygodne, albowiem były ze sobą spójne, logiczne i wzajemnie uzupełniały się.

Fakt częstotliwości kontaktów pozwanego z dzieckiem jest sądowi znany z urzędu z uwagi na prowadzenie i zakończenie ugoda sądową sprawy o uregulowanie kontaktów ojca z dzieckiem.

Roszczenie powódki jest zasadne i jako takie zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają zgodnie z treścią 135 § 1 k.r. i o. dwa czynniki: usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego mierzone posiadanymi przez niego kwalifikacjami zawodowymi, sytuacją na rynku pracy, stanem zdrowia, miejscem zamieszkania itp. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Dopiero więc ustalenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, następnie zaś porównanie tych wartości oraz ich łączna ocena umożliwi ustalenie, czy i w jakim zakresie potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 r. w sprawie III CRN 350/69 opubl. (...) z 1970 r., nr 2, poz.15).

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice zobowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka oraz przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy i do samodzielnego życia. Pod pojęciem usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego rozumieć należy zatem nie tylko środki utrzymania zaspokajające uprawnionemu jego potrzeby fizyczne i mieszkanie, wyżywienie zapewniające jego prawidłowy rozwój, odzież, środki higieny osobistej, edukację, czy opiekę lekarską w wypadku choroby, ale także potrzeby duchowe i kulturalne, a także środki wychowania. Usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego nie należy także utożsamiać z minimum utrzymania. Zalicza się do nich bowiem także możliwość rozwoju zainteresowań i uzdolnień, dostarczanie rozrywek i wypoczynku. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 19.05.1975 r. w sprawie III CRN 55/75 opubl. OSNCP z 1976 r., poz. 133 oraz uchwała całej Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987 r. w sprawie III CZP 91/86 opubl. OSNC z 1988 r., z. 4, poz. 42).

Naturalnym jest, że w sytuacji, gdy zobowiązany do alimentacji posiada skromne dochody, automatycznie usprawiedliwione potrzeby jego dziecka będą ograniczone do takich, które zapewniają jedynie podstawowe warunki egzystencji. Jednakże w miarę wzrostu zarobków zobowiązanego do alimentacji ojca, wydatki dziecka mogą być proporcjonalnie powiększane o koszty rozwoju zainteresowań dziecka, jego dodatkowej edukacji, koszty związane z organizowaniem czasu wolnego (wycieczki, kolonie), koszty zakupu droższych ubrań, zabawek itp. Nie sposób bowiem przyjąć, że mimo, że zarobki zobowiązanego do alimentacji ojca byłyby wysokie - usprawiedliwione potrzeby jego dziecka miałyby ograniczać się tylko do zakupu podstawowych produktów. Takie założenie przeczyłoby idei równej stopy życiowej rodziców i dzieci.

Odnosząc powyższe rozważania do stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy i badając, które potrzeby N. B. uznać należy za usprawiedliwione, istotnym była ich ocena w świetle możliwości zarobkowych pozwanego. M. B. (1) posiada stałą pracę, otrzymuje średnie miesięczne wynagrodzenie w wysokości 6.200 zł netto. Po zaspokojeniu jego miesięcznych kosztów utrzymania, pozwanemu miesięcznie pozostaje do dyspozycji jeszcze kwota około 2.500 zł wolnych środków. Nadto, dodać wypada, że skoro pozwany decyduje się na wynajęcie mieszkania w Polsce za kwotę 800 zł samego czynszu, podczas gdy korzysta z niego przez kilka dni co pięć tygodni, to trudno przyjąć, że małaletnia powódka, zakładając równą stopę życiową dziecka i rodzica winna ograniczać swoje wydatki tylko do takich, które zaspokajają jej podstawowe potrzeby. Skoro pozwany wydatkuje na swoją osobę kwotę ponad 3.500 zł miesięcznie, to małaletnia powódka także ma prawo do zakupu droższej odzieży, dodatkowych zabawek, czy korzystania z rozrywek dostosowanych do jej wieku (kino, małe gaje, wycieczki do zoo, na basen i inne). Warto także dodać, że matka małaletniej powódki podała, że chciałaby (jak pozwany) wynająć mieszkanie, lecz nie stać jej na to. Gdyby przyjąć koszt najmu mieszkania przez K. A. z małaletnią córką, koszt utrzymania powódki znacznie by wzrósł.

Reasumując, wobec powyższych okoliczności i w świetle rzeczywistych zarobków pozwanego, uzasadnione jest, by w znacznej części partycypował on w kosztach utrzymania małaletniej córki. Skoro koszt utrzymania dziecka wynosił w okresie od wszczęcia postępowania do 31 sierpnia 2016 r. - ok. 900 zł miesięcznie, to pozwany może, zdaniem Sądu pokrywać większą część tej kwoty tj. 700 zł miesięcznie (za okres od dnia wniesienia pozwu do 31.08.2016 r.). Zaznaczyć bowiem trzeba, że od września 2016 r. koszt utrzymania dziecka będzie o 100 zł wyższy, gdyż małaletnia powódka rozpocznie edukację przedszkolną. Wobec powyższego, poczynając od września 2016 r. Sąd uwzględnił

także ww. dodatkowy koszt, który rozdzielił po połowie pomiędzy oboje rodziców (po 50 zł), zatem poczynając od 01.09.2016 r. Sąd zasądził alimenty od pozwanego w kwocie po 750 zł miesięcznie. W ocenie Sądu, uwzględniając nawet taki wydatek, pozwanemu, przy jego możliwościach zarobkowych pozostanie nadal odpowiednia ilość środków finansowych na pokrycie jego własnych potrzeb. Zatem, po przeanalizowaniu sytuacji finansowej pozwanego i po uwzględnieniu wszystkich jego wydatków Sąd doszedł do przekonania, iż uiszczanie przez niego na rzecz małoletniej powódki kwoty po 750 zł miesięcznie - nie przekracza jego możliwości finansowych.

Istotnym jest także fakt, że pozwany, co nie było kwestionowane, nie ma nikogo innego na utrzymaniu, zatem brak jest przeszkód, by w maksymalny możliwy dla siebie sposób,łożył on na małoletnią córkę.

Zauważyć także trzeba, że K. A. sprawuje codzienną opiekę nad małoletnią córką. Czynności wykonywanych przez nią codziennie nie sposób przeliczyć na określone kwoty pieniężne, lecz fakt ten winien być uwzględniony przy rozstrzyganiu sprawy o alimenty, bowiem to na matce dziecka spoczywa całkowity ciężar codziennej opieki i troski nad dzieckiem, przygotowywania mu posiłków, prania ubrań, wspólnych zabaw, kąpieli itp. Zatem, w ocenie Sądu matka dziecka przez swoje osobiste starania również spełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec dziecka. Skoro rodzice dziecka nie tworzą wspólnego gospodarstwa domowego, to nie sposób nie uwzględnić, rozkładając udział finansowy każdego z rodziców w finansowaniu potrzeb dziecka, osobistych starań matki, czynionych każdego dnia o rozwój fizyczny, duchowy córki przez co rozumie się starania o jej wychowanie, pielęgnowanie, nadzór nad nią, przyrządzanie posiłków itp. Sam przepis art. 135 § 2 krio stanowi bowiem, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, może polegać także w całości lub części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Pozwany przyjeżdża do Polski jedynie co pięć tygodni (na kilka dni) i jedynie wówczas widuje się z córką przez godzinę dziennie, w obecności matki.

Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie za okres od dnia wniesienia pozwu do 31.08.2016r. Uwzględniając jednak fakt, iż za sierpień 2015 r. małoletnia nie otrzymała żadnych alimentów od ojca (k. 80), a od września 2015 r. do 31 maja 2016 r. pozwany uiszczal kwotę po 500 zł miesięcznie, Sąd zasądził za ww. okres różnicę tj.:

- za sierpień 2015 r. - 700 zł

- za okres od 01 września 2015 r. do 31 maja 2016 r. - po 200 zł dopłaty za każdy miesiąc (razem 1.800 zł)

co dało łącznie kwotę 2.500 zł, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Kolejno, za okres od 01.06.2016r. do 31.08.2016 r. zasądzono alimenty po 700 zł miesięcznie (pkt II wyroku), gdyż za ten okres w dacie zamknięcia rozprawy pozwany nie uiszcł żadnych kwot tytułem alimentów, a poczynając od 01.09.2016r., po uwzględnieniu kosztu przedszkola - zasądzono alimenty po 750 zł miesięcznie (pkt III wyroku).

W pozostałym zakresie (ponad kwotę 750 zł) powództwo oddalono, o czym orzeczono w pkt IV wyroku.

Odnośnie kosztów procesu, Sąd miał na względzie fakt, iż powódka wygrała sprawę w 83% (art. 100 kpc).. Zatem, uwzględniając koszt zastępstwa procesowego powódki, w oparciu o przepis § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., Nr 461), wynoszący w nin. sprawie - 2.400 zł, to 83% z tej kwoty daje 1.992 zł. Jednak z ww. kwoty na podstawie art. 102 kpc - Sąd zasądził od pozwanego jedynie kwotę 500 zł tytułem kosztów adwokackich uwzględniając fakt, iż pozwany co prawda dał powód do wytoczenia sprawy, lecz później uznał powództwo najpierw do kwoty 500 zł, a potem do 650 zł i z uwagi na powyższe, odstąpił od obciążania pozwanego kosztami procesu w pozostałym zakresie.

Sąd nadał również wyrokowi w jego punkcie I-III, to jest zasadzającym alimenty rygor natychmiastowej wykonalności albowiem zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty - co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa.